

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i februar 2016 en afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger samt et medfølgende barn fra Puntland i det nordlige Somalia. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører hovedklanen Darod og subklanen [...] og er sunni-muslim fra Boosaaso, Puntland i Somalia. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevendende til Somalia frygter at blive slået ihjel af sin fader og faderens familie, idet de ikke accepterer hendes ægteskab med [A]. Ansøgeren har endvidere henvist til, at hun frygter, at hendes datter, der er født den [...] 2016, vil blive omskåret. Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv henvist til, at hun lærte [A] at kende i 2002 i biografen, hvor ansøgeren plejede at komme med sine veninder. De fortsatte herefter med at mødes i biografen i skjul, og [medio] 2007 blev ansøgeren og [A] hemmeligt viet. Ansøgeren holdt sit ægteskab med [A] skjult med sin familie, idet [A] tilhører Midgan-klanen, som er en undertrykt klan i forhold til ansøgerens klan. Ansøgerens fader blev bekendt med ægteskabet [ultimo] 2007, idet ansøgerens fætter havde set ansøgeren og [A] i biografen sammen. Faderen tilbageholdt herefter ansøgeren og udsatte hende for fysiske overgreb. Ansøgerens familie truede med at slå hende ihjel, idet hendes ægteskab med [A] havde krænket familiens ære. [A] flygtede ud af landet, mens ansøgeren var tilbageholdt. Ansøgeren fik telefonisk kontakt til [A] i 2008, som på dette tidspunkt opholdt sig i Italien, hvor han havde søgt om opholdstilladelse. I [...] 2014 besluttede ansøgerens fader, at ansøgeren den efterfølgende måned skulle giftes med en af hans forretningsforbindelser fra Dubai. Dette ønskede ansøgeren imidlertid ikke, og hun udrejste derfor af sit hjemland, da [A] havde skaffet penge nok til, at dette kunne lade sig gøre. Efter en samlet vurdering af ansøgerens forklaring om asylmotivet finder Flygtningenævnet, at forklaringen på centrale punkter fremstår konstrueret til lejligheden, og forklaringen forkastes derfor som utroværdig. Nævnet lægger blandt andet vægt på, at det virker usandsynligt, at ansøgeren og [A], der lærte hinanden at kende i 2002, hemmeligt kunne mødes i biografen cirka 25 gange om måneden, før de [ultimo] 2007 blev opdaget af ansøgerens fætter, [B]. Ansøgerens forklaring om episoden med fætteren udenfor biografen fremstår i øvrigt usammenhængende og upræcis. Ansøgeren har under asylsamtalen den [i] 2015 forklaret, at hun fik en lussing af [B], og at [A] slog [B] og spurgte, hvorfor [B] slog hans ægtefælle. Under behandlingen i nævnet har ansøgeren forklaret, at hun stillede sig mellem [A] og [B] og sagde til [A], at han ikke måtte slå [B], da han var ansøgerens fætter. Forinden havde ansøgeren forklaret, at [A] først efter episoden fik at vide, at [B] var ansøgerens fætter. Ansøgeren har endvidere forklaret udbyggende om sin faders reaktion og overgreb mod hende, efter at ansøgerens ægteskab med [A] var blevet opdaget. Under oplysnings- og motivsamtalen [i] 2014 har ansøgeren alene oplyst, at hun blev slået af sin fader, efter han fandt ud af, at hun var blevet gift. Under asylsamtalen har hun derimod forklaret, at hun blev tilbageholdt i en måned hos sin fader, og at hun blev bundet og slået med metal på sine fødder. Hun blev endvidere slået med et bælte på sine arme, så hun fik sår, og hun blev sparket i maven. Ansøgerens fader begik overgrebene mod hende, mens [B] holdt hende fast. Flygtningenævnet finder det i øvrigt utroværdigt, at ansøgeren på trods af sit ægteskab med [A]

og deres kærlighed til hinanden er blevet i Somalia, efter at [A] udrejste af Somalia i 2007. Ansøgeren er først i 2014, da hun angiveligt skulle tvangs giftes med en af sin faders forretningsforbindelser, udrejst af Somalia, og det bemærkes hertil, at ansøgeren i perioden har kunnet opholde sig på bopælen, uden at hun blev udsat for repressalier, bortset fra hendes tilbageholdelse i en måned 2007. For så vidt angår ansøgerens frygt for, at hendes datter vil være i risiko for at blive omskåret mod ansøgerens vilje ved en tilbagevenden til Somalia, lægger Flygtningenævnet afgørende vægt på de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder særligt oplysningerne om, at det i Puntland i Somalia vil være muligt for mødre at undgå, at deres døtre bliver omskåret mod mødrenes vilje. Flygtningenævnet finder herefter ikke, at ansøgeren og hendes datter ved en tilbagevenden til Somalia vil være i risiko for forfølgelse, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at hun risikerer overgreb, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

FN's Menneskerettighedskomite har i udtalelse, dateret den 25. januar 2018, udtalt kritik af Flygtningenævnets afgørelse. Flygtningenævnet har den 7. februar 2018 besluttet ikke at genoptage sagen.

Flygtningenævnet udtalte:

”Da Udlændingecenter Nordsjælland har skønnet klageren og hendes mor udrejst, og de danske myndigheder ikke er bekendt med klagerens og hendes mors opholdssted, finder Flygtningenævnet ikke anledning til at genoptage behandlingen af sagen. Der kan herved henvises til principperne i udlændingelovens § 33, stk. 8, hvorefter en ansøgning om genoptagelse ikke behandles, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. Der kan endvidere henvises til udlændingelovens § 7, hvorefter der ”efter ansøgning” gives opholdstilladelse til en udlænding, der opholder sig i landet.

Nævnet har på denne baggrund desuden besluttet at ophæve udsættelsen af klagerens og hendes mors udrejsefrist.”